

4. Гамалія К Найдавніші міста світу: початок урбаністичних процесів на території Месопотамії. Народознавчі зошити.№5 /К.Гамалія – Л. Національна Академія Наук, 2013. – 795-798с.

Анотація

Статья посвящена раскрытию архитектурных приемов формирования дизайна прилегающих территорий, экстерьеров и интерьеров Международного аэропорта им. Гейдара Алиева в столице Азербайджана - Баки, который был открыт в 2014.

Ключевые слова: аэропорт, аэровокзал, функциональное зонирование, дизайн территории, зданий та интерьеров терминалов аэропорта в г. Баки

Abstract

This article is devoted to methods of forming decorative designs of surrounding areas, building exteriors and interiors of the Heydar Aliyev International Airport in the capital of Azerbaijan - Baku, which was opened in 2014.

Keywords: airport, terminal, functional zoning, landscape design, airport buildings and interiors of terminals of Baku city

Стаття надійшла до редакції у березні 2015 р.

УДК168.522:655.533(045)

В.Правдохін¹⁵,
старший викладач, НАУ, м. Київ

СПОГАДИ ПРО СТАРИЙ КИЇВ

У статті іде мова про те, як відомий український художник- графік Володимир Бокань створив серію гравюр «Спогади про старий Київ», де зобразив залишки старого Києва.

Ключові слова: Художник, гравюра, старий Київ.

¹⁵ © Правдохін В.

Проблеми розвитку міського середовища. Вип.1 (13) 2015

Старий Київ – він є і його нема. Коли сьогодні ідеш по ньому то таке враження, що щось або загубив, або втратив частину своєї душі коли дивишся на ті архітектурні метаморфози які відбуваються з твоїм улюбленим містом. Напевно подібні відчуття мають багато людей, доля яких так чи інакше звела з цим по справжньому прекрасним містом, кому воно не байдуже, хто по справжньому любить його.

Коли дивишся на гравюри відомого українського художника Володимира Боканя «Спогади про старий Київ», то складається враження, що десь ти вже це бачив, або проходив мимо, або ж бачив це наяву. Ці невеликі за розміром, але досить вагомні за значенням гравюри майстра вражають своєю довершеністю, а також своєю технікою. Кожна з них потребує свого, лише їй прийняттого погляду, це закінчена новела про старий Київ, або ж новела про те, про що розповідає митець тепло і небагатослівно. Кожна з гравюр, це своєрідна оповідь про старий Київ у більшості випадків якого вже нема.

Ми бачимо на гравюрах вузькі вулиці, тихі дворики, в яких тепло і чисто по людські здійснюються стосунки між людьми. Місто особливо гостро відчуває плин часу, у куточках віддалених від центру чи нових районів сховалися будиночки і дворики коло них, що пережили як своїх хазяїв, так і свої кращі часи. Від них віє своєрідним ароматом старої бабусиної скрині, у якій зберігаються уже не потрібні але такі милі речі, вони навіюють спогади і будять щем за минулим ; спомини ці, як правило, приємні але нажаль чи на щастя повернутися у вчора не можливо.

Тепер розглянемо окремі гравюри із серії . Можна розпочати розгляд їх із любої гравюри, адже вони не розглядають якийсь певний напрямок. Можна розпочати огляд із будь-якої. Чи то буде Андріївський узвіз оскільки до нього вже звикли кияни, або можна почати із горішньої вулиці, із відомого будинку декабристів, що на вулиці Михайла Грушевського, кожна із них буде тією точкою відліку, який ми намітимо собі.

Під Хоревицею

Коли я, працюючи з художником, задав йому це питання він мені відповів, що і сам не знає, з чого почати серію. Адже кожна із робіт має закінчену думку і зв'язана і не зв'язана із серією в цілому. Кожна з гравюр може бути самостійною і в той же час доповнює і доповнюється кожною роботою. Коли взяти із усього перерахунку робіт, а їх 40 штук, то виникає думка, як же їх дивитися. Адже тут є і Андріївський узвіз, і Лук'янівська вулиця, і Глибочицька, і будинок М. Раєвського, і Московська, і Видубичі так, що художник із папкою і альбомом досить багато часу провів з натурою. Коли ми лише кинемо погляд на серію гравюр, то треба звідкись починати, почнемо із Андріївського узвозу. Перше, що ми бачимо це панорамне зображення самого Андріївського, що правда

він зображений ще до того коли на ньому був зроблений ремонт. Ми бачимо його досить широким і не таким, який він є сьогодні. Будинки на ньому іще стоять у повній своїй красі і не «впорядковані» сучасними будівельниками. Це і музей М. Булгакова, щоправда дещо не звичному ракурсі, вид з двору, і будинки коло Річарда, правда сьогодні їх важко впізнати, наскільки «красиві», будинок театру і інші будинки і будиночки коло них.

Будинок М. Раєвського

Далі спускаємось на Поділ. Тут ми бачимо вулиці Боричів тік, Олегівську вулицю, Глибочицьку, Павлівську, Стару поляну, Лук'янівську. Кожна із них має свій шарм або те неповторне, що притаманне тільки їй. Так наприклад, дворики і будиночки, які

розташовані на Глибочицькій вулиці, яка тягнеться вгору, на Соляній, де будиночки стоять так наче вони поставленні тимчасово. На Татарці ми бачимо огорожену цілою низкою прибудов, на Половецькій вулиці де будиночки наче скульптури виліпленні із якогось пластичного матеріалу, вона наче іграшка виліплена якимось малюком.

Рис. 3. Будинок в стилі «модерн»

Коли з Подолу піднімаємось на гору тут нас зустрічають нові цікавинки. Так наприклад на гравюрі Киянівський провулок ми бачимо старий будинок, якого до речі уже нема, він стоїть у всій своїй красі наче запрошує увійти і прогулятися в ньому. Але можна тільки помріяти про це. Далі ми проходимо на Гоголівську

вулицю бачимо на ній будиночки, але коли малював художник вони уже мали досить жалюгідний вид. Точно такий же стан мали Будиночки на Татарці, на Подолі, на Глибочицькій на Вокзальній на Тургенівській і в інших місцях. І тільки завдяки художникові збереглися ці зображення, що зігрівають серце і душу.

Нарешті ми піднімаємось на гору по Вознесенському узвозу і зупиняємось коло старої будівлі в якій нині знаходиться художня академія. Вона розташована в будинку який колись займала духовна семінарія, а поряд розташовується будинок Андерса. Звідти на Московський зовсім не далеко знаходиться поліклініка в будинку у стилі модерн тут помер відомий політичний діяч П. Столипін. Коли піднімемось і ще вище то прийдемо до будиночка в якому були декабристи. Поруч знаходиться будинок Городецького його можна відвідати згідно графіка і полюбуватись на дива які нагромадив відомий архітектор із своїм другом скульптором Салею. Зовсім не далеко знаходиться сьогодні вже відбудований Успенський собор щоправда ще в руїнах, але на погляд художника такий стан собора дещо тепліший. Колись Видубицький монастир був дуже далеко, сьогодні із київським транспортом зовсім близько. На гравюрі ми бачимо символічне зображення самого Видубицького і його оточення.

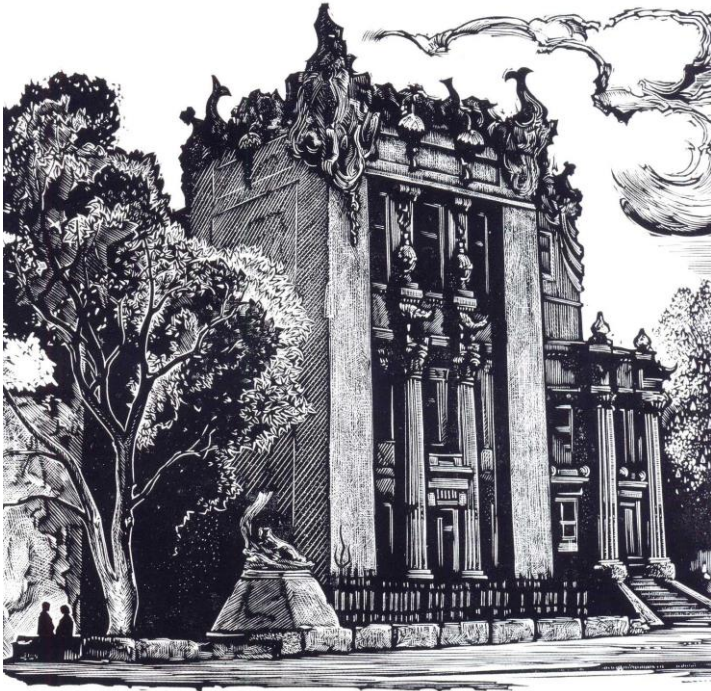
Невмолимий вплив часу відводить буття у небуття із його щирою добротою підтримкою, співчуттям чи осудом, розкидає друзів близьких у безликі кам'яні коробки. Довгі ж роки життя залишають лише ностальгічну добру згадку.

Література

44

1. Володимир Бокань. Графіка. Славутич Дельфін. К. 2006. С

2. Володимир Бокань. Спогади про старий Київ. 2011. С 72

Будинок з "химерами"

Анотація

В статті йде про те, як відомий український художник графік Володимир Бокань створив серію гравюр «Воспоминання о старом Києве», де зобразив рештки старого Києва.

Ключевые слова: художник, гравюра, старий Київ.

Abstract

The article goes speech about how famous Ukrainian Vladimir hudozhnyk- schedule Bocani created a series of engravings "Memories of Old Kyiv", which depicted the remnants of the old Kyiv.

Keywords: artist, engraving, old Kyiv

Стаття надійшла до редакції у березні 2015 р.